

да дишатъ, че като си туря ухото, да не се чува нищо. Въздуха да влиза и да излиза гладко, тихо, като, че този човѣкъ е умрѣлъ. Това е правилно дишане! Когато човѣкъ се моли на Бога, благоухание да излиза отъ него, лицето му да сияе. Въ такъвъ човѣкъ има знание, сила, мъдростъ, той се занимава съ най-великото въ свѣта. Като се молите нѣма да казвате, че сте, грѣшникъ, това сж елементарни работи, има други по-велики работи, за които трѣбва да се молите. Азъ бихъ се молилъ тъй: „Господи, моля Ти се, изпрати ми единъ ангелъ да ме научи, какъ да направя най-малкото добро. Да ме научи, какъ да проявя най-малкия актъ на Любовта, да ме научи най-малкото знание, да ме научи, какъ да дамъ на хората най-малката свобода, да проявя най-малкото милосърдие.“ Отъ тамъ ще започна азъ, а вие отивате при Господа и казвате: „Господи, не знаешъ ли, че азъ съмъ най-големата грѣшница?“ Господъ казва: „Тукъ не става въпросъ за грѣхове“. За ученицитѣ това не е въпросъ. Азъ мисля, че вие не сте грѣшници, но отсега нататкъ може да правите грѣхове. Ние ви приемаме въ училището като праведни хора и ви казваме: Ще се учите, ще посѣщавате редовно нѣма да лъжете. Не изпълнявате ли това, отсега нататкъ може да съгрѣшите. Може да